

05015

Błonie, dnia 08.04.2021 roku

Naczelny Sąd Administracyjny
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa

za pośrednictwem:

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie**
Wydział II
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący:
Marzena Cichewicz
Radna Rady Miejskiej w Błoniu
ul. Wierzbowa 8
05-870 Błonie

Organ:
Burmistrz Błonia
ul. Rynek 6
05-870 Błonie
NIP: 118-17-88-623

zastępowany przez
radcę prawnego
Kamile Waśniewską – Marczak
adres do korespondencji:
r.pr. Kamila Waśniewska – Marczak
Urząd Miejski w Błoniu
ul. Rynek 6
05-870 Błonie

sygn. akt: II SAB/Wa 616/20

wpis od skargi kasacyjnej: 100,00 zł.

SKARGA KASACYJNA

Burmistrza Błonia od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 stycznia 2021 roku, sygn. akt II SAB/Wa 616/20 w sprawie ze skargi Marzeny Cichewicz na bezczynność Burmistrza Błonia w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

Działając na podstawie art. 173 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2019.2325 t.j. z dnia 2019.11.28) (zwanej dalej ppsa), w oparciu o załączone do skargi kasacyjnej pełnomocnictwo zaskarżam

wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 stycznia 2021 roku, sygn. akt: II SAB/Wa 616/20, którego odpis wraz z uzasadnieniem został Organowi doręczony w dniu 12 marca 2021 roku, **w części** w jakiej:

1. zobowiązuje Burmistrza Błonia do rozpoznania wniosku Marzeny Cichewicz z dnia 16 lipca 2020 roku o udostępnienie informacji publicznej,
2. stwierdza, że bezczynność Organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa,
3. zasądza od Burmistrza Błonia na rzecz Marzeny Cichewicz kwotę 100,00 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania,

tj. w zakresie punktów 1,2 i 4 ww. wyroku.

Sądowi pierwszej instancji **zarzucam**, na podstawie art. 174 pkt 1 i 2 ppsa :

1. **naruszenie przepisów postępowania** mogące mieć wpływ na wynik sprawy:
 - a. art. 58 § 1 pkt 6 ppsa poprzez niezastosowanie i nieodrzućenie skargi w sytuacji gdy skarga na bezczynność organu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej była niedopuszczalna wobec wyłączenia stosowania przepisów tej ustawy przez przepisy ustawy o samorządzie gminnym, wskazane uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ uwzględnienie wskazanego uchybienia skutkowałoby odrzuceniem skargi skarżącej,
 - b. art. 149 § 1 pkt 1 ppsa poprzez zastosowanie i zobowiązanie Organu do rozpoznania wniosku skarżącej z dnia 16 lipca 2020 roku w miejsce odrzucenia skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ppsa,
 - c. art. 3 § 2 pkt 1 – 4a ppsa poprzez błędną wykładnię i uznanie, że wniosek Skarżącej podlega rozstrzygnięciu w formie przewidzianej tym przepisem i w efekcie uznanie, że do skargi Skarżącej ma zastosowanie sądowa kontrola administracji publicznej, podczas gdy wniosek Skarżącej jako radnej nie podlega rozstrzygnięciu w formie przewidzianej w tym przepisie, co w efekcie doprowadziło do uwzględnienia skargi,

d. art. 200 i art. 205 § 1 ppsa poprzez niewłaściwe zastosowanie na skutek uwzględnienia skargi i zasądzenie od Organu na rzecz Skarżącej kosztów postępowania podczas gdy skarga podlegać winna odrzuceniu i zastosowanie winien znaleźć art. 232 § 2 pkt 1 ppsa,

2. naruszenie prawa materialnego::

- a. art. 11b ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2020.713 t.j. z dnia 2020.04.21) poprzez niezastosowanie i nieuwzględnienie, że działalność organów gminy jest jawna a Skarżąca tym bardziej jako radna ma dostęp do dokumentów Organu, tym samym wyłączona jest możliwość stosowania przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2020.2176 t.j. 2020.12.07),
- b. art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2020.713 t.j. z dnia 2020.04.21) poprzez niezastosowanie i nieuznanie, że przepis ten przyznający uprawnienia radnej do uzyskiwania informacji i materiałów oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych wyłącza w niniejszej sprawie możliwość stosowania przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2020.2176 t.j. 2020.12.07),
- c. art. 18a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2020.713 t.j. z dnia 2020.04.21) poprzez niezastosowanie i nieuznanie, że skarżącej jako członkowi komisji rewizyjnej w dacie składania wniosku z dnia 16 lipca 2020 roku, również ten właśnie przepis umożliwia wgląd do akt i materiałów Organu i innych jednostek organizacyjnych gminy co wyłącza w niniejszej sprawie możliwość stosowania przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2020.2176 t.j. 2020.12.07),
- d. art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2020.2176 t.j. 2020.12.07), poprzez błędną wykładnię i uznanie, że sformułowanie użyte w ww. przepisie, że *„Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do*

informacji, będących informacjami publicznymi", pozwala na stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wówczas, gdy żądane informacje, mające charakter informacji publicznych, osiągalne są w innym trybie, e. art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2020.2176 t.j. 2020.12.07) poprzez błędną wykładnię i uznanie, że w rozumieniu tego przepisu dostęp do informacji publicznej w trybie przedmiotowej ustawy może być realizowany przez każdego, w tym przez radnego, bez wzięcia pod uwagę, że zakres określenia "każdy" obejmuje także radnego ale tylko **pod warunkiem**, że nie ma on innej możliwości zapoznania się z informacją, która jest przedmiotem jego zainteresowania a w niniejszym postępowaniu radna miała możliwość zapoznania się z posiadanymi przez Organ dokumentami wykorzystując tryb przewidziany w ustawie z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2020.713 t.j. z dnia 2020.04.21).

Wskazując na przytoczone wyżej podstawy **wnoszę o**:

1. na zasadzie art. 189 ppsa uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i odrzucenie skargi w tym zakresie,

ewentualnie jeśli tut. Sąd uzna, że w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki z art. 189 ppsa wnoszę:

o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Dodatkowo wnoszę o:

2. zasądzenie na rzecz Organu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Jednocześnie stosownie do art. 176 § 2 ppsa oświadczam w imieniu Organu, że zrzekam się rozprawy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 lipca 2020 roku Pani Marzena Cichewicz jako Radna Rady Miejskiej w Błoniu (na marginesie wskazuję że Skarżąca była również członkiem Komisji Rewizyjnej w okresie od 26 listopada 2018 roku do 12 października 2020 roku) wystąpiła z wnioskiem do Organu o udostępnienie informacji publicznej na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 6 września 2001 roku w zakresie udostępnienia zestawienia wszystkich spraw sądowych prowadzonych przez Urząd Miejski w Błoniu od roku 2006 do roku 2020 (z uwzględnieniem jednostek organizacyjnych) z podaniem w zestawieniu:

- a. sygnatury sądowej spraw,
- b. znaków spraw zgodnie z ewidencją dokumentacji prowadzonej w Urzędzie Miejskim w Błoniu,
- c. charakteru sprawy (cywilna, administracyjna, karna itd.),
- d. krótkiego opisu przedmiotu postępowania.

W odpowiedzi na ww. wniosek w dniu 28 lipca 2020 roku Burmistrz Błonia poinformował skarżącą, że brak jest w urzędach gmin (miast) prowadzenia centralnego repertorium spraw i orzeczeń sądowych i brak również w tym zakresie przepisów prawnych obligujących urzędy to tworzenia tego typu rejestrów. Tym samym Organ wskazał, że informacja publiczna w kształcie objętym wnioskiem nie istnieje, co za tym idzie Organ nie jest w jej posiadaniu. Powyższe oznacza, że w świetle art. 4 ust. Ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej, Organ nie jest zobowiązany do udostępnienia informacji w żądanym zakresie. Organ we wspomnianym piśmie, podtrzymał dodatkowo swoje stanowisko z dnia 19 lipca 2019 roku przedstawione w udzielonej Skarżącej odpowiedzi na interpelację, złożoną przez Skarżącą w dniu 8 lipca 2019 roku (również jako Radną Rady Miejskiej w Błoniu) w tym samym przedmiocie.

Wobec powyższego skarżąca w dniu 31 sierpnia 2020 roku wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Organu.

Organ pismem z dnia 12 października 2020 r. wniósł o oddalenie skargi w całości, podnosząc że:

1. Urząd Miejski nie posiada informacji w kształcie objętym wnioskiem, wobec czego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej nie jest w takiej sytuacji zobligowany do wydania decyzji administracyjnej, i to zarówno w zakresie dotyczącym spraw, w których stroną był Urząd Miejski jak i tych których stronami były jednostki organizacyjne gminy (szczególnie z uwagi na fakt, że w większości posiadają one osobowość prawną i co za tym idzie same występują w procesach w charakterze strony),
2. zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązek przechowywania akt sądowych wynosi lat 10 (Skarżąca natomiast żąda informacji sprzed lat 14).

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2021 roku, doręczonym Organowi w dniu 12 marca 2021 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zobowiązał Burmistrza Błonia do rozpoznania wniosku Marzeny Cichewicz z dnia 16 lipca 2020 roku o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku, stwierdził, że bezczynność Organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa, oddalił skargę w pozostałym zakresie oraz zasądził od Organu na rzecz Skarżącej kwotę 100 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Z takim rozstrzygnięciem w zaskarżonej części nie można się zgodzić.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że składając wniosek z dnia 16 lipca 2020 roku, którego dotyczy niniejsze postępowanie **Skarżąca działała jako radna.** Świadczy o tym używane od samego początku przez samą Skarżącą na wniosku i dalszych pismach, w tym w samej skardze inicjującej niniejsze postępowanie określenie strony wnoszącej dane pismo jako Radna Rady Miejskiej w Błoniu Marzena Cichewicz. Nie budzi zatem wątpliwości, że wniosek w niniejszej sprawie pochodził od radnej i taki zamiar miała sama Skarżąca. Co więcej, Skarżąca była członkiem Komisji Rewizyjnej w okresie od 26 listopada 2018 roku do 12 października 2020 roku, co jest informacją powszechnie znaną - wynika bowiem z

udostępnionych na stronie [Biuletyn Informacji Publicznej Urząd Miasta i Gminy Błonie \(blonie.pl\)](http://Biuletyn Informacji Publicznej Urząd Miasta i Gminy Błonie (blonie.pl)) uchwał Rady Miejskiej w Błoniu:

1. z dnia 26 listopada 2018 roku nr II/4/18 powołującej Skarżącą do składu Komisji Rewizyjnej,
2. z dnia 12 października 2020 roku nr XXIV/214/20 odwołującej Skarżącą ze składu Komisji Rewizyjnej.

Kluczową zatem kwestią w niniejszej sprawie winno być ustalenie, czy Skarżąca sprawując mandat radnej mogła skutecznie domagać się udostępnienia żądanej informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej (abstrahując w tym miejscu od tego czy żądana informacja jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej w ogóle) skoro Skarżącej przysługują szersze uprawnienia w ramach sprawowanego mandatu radnej ale i jako członka Komisji Rewizyjnej. W tym miejscu wskazać należy, że co do zasady Organ podtrzymuje, że żądana informacja jako taka nie istnieje – Organ nie prowadzi bowiem żadnego rejestru w tym zakresie (i nie jest do tego niczym zobligowany) – ale dokumenty urzędowe w zakresie akt sądowych co do zasady w części mogą znajdować się w posiadaniu Urzędu Miejskiego w Błoniu.

W świetle art. 11b ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2020.713 t.j. z dnia 2020.04.21) działalność organów gminy jest jawna. Jawność działania organów gminy obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy. Zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich określa statut gminy. Już z tych dwóch regulacji, zawartych w ustawie o samorządzie gminnym, wynika rozgraniczenie podmiotów, którym przysługuje dostęp do informacji dotyczącej działalności gminy. Jest to zainteresowany obywatel, który umocowanie do żądania udostępnienia informacji publicznej czerpie z ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz organy gminne, **w tym radni** wchodzący w skład organu stanowiącego i kontrolnego w gminie, którym statut gminy określa zakres uprawnień i kompetencji. Zgodnie z § 44 Statutu Gminy Błonie, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały nr LIII/426/18 Rady Miejskiej w Błoniu

z dnia 15 października 2018 roku „1. Radni mogą kierować do Burmistrza interpelacje. Interpelacja powinna odnosić się do stanu faktycznego oraz zawierać pytania odnoszące się do tego stanu. 2. Interpelacje Radnych składane są na piśmie do Przewodniczącego Rady, który przekazuje je niezwłocznie do Burmistrza. Interpelacje wymagają pisemnej odpowiedzi Burmistrza lub osób upoważnionych przez Burmistrza w terminie 14 dni od dnia otrzymania. Odpowiedzi przekazywane są Przewodniczącemu Rady i Radnemu składającemu interpelację. Egzemplarz przekazany Przewodniczącemu jest dostępny w Biurze Rady. 3. Interpelacje Radnych wraz z odpowiedziami Burmistrza są niezwłocznie publikowane na stronie internetowej BIP i na stronie internetowej gminy.” Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w analizowanym przypadku.

W świetle zaś art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw, określających odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji, będących informacjami publicznymi. **Oznacza to, że niedopuszczalne jest stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wówczas, gdy żądane informacje, mające charakter informacji publicznych, osiągalne są w innym trybie.** W dalszej konsekwencji daje to podstawę do stwierdzenia, że o ile prawo do informacji jest zasadą, to jednak wyjątki od niej powinny być ściśle interpretowane. Nie tylko bowiem sama ustawa o dostępie do informacji publicznej zawiera ograniczenia w jej stosowaniu, ale również nie uchybia w tym względzie przepisom innych ustaw, odmiennie regulującym te kwestie. Samo powoływanie się na ustawę o dostępie do informacji publicznej nie implikuje konieczności jej stosowania, jeśli z całokształtu okoliczności wynika, że skarżący ma zapewniony dostęp do żądanych informacji w innym trybie. W takim przypadku skarga na bezczynność organu w przedmiocie dostępu do informacji publicznej jako niedopuszczalna winna podlegać odrzuceniu na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tak: postanowienie NSA z dnia 19 października 2011 r., sygn. akt I OSK 1987/11).

Podobnie w wyroku z dnia 4 kwietnia 2018 roku NSA stwierdził, że „Używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. określenia „każdemu”, ustawodawca precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej

ustawie zasadach. Skoro zatem dostęp do informacji publicznej w trybie przedmiotowej ustawy może być realizowany przez każdego, to zakres określenia "każdy" obejmuje także radnego, pod warunkiem jednak, że nie ma on innej możliwości zapoznania się z informacją, która jest przedmiotem jego zainteresowania. Oznacza to, że przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej nie stosuje się, jeżeli informacja publiczna dostępna jest w innym trybie. Dla uznania, że radny ma inny tryb dostępu do wnioskowanych danych, tryb ten musiałby być trybem zapewniającym mu w ramach jego statusu możliwość dostępu do informacji będących przedmiotem jego zainteresowania. Tylko wówczas można przyjąć, że radny ma zapewniony dostęp do interesujących go danych publicznych i odmówić stosowania przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej."

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że takim przepisem, który statuuje inny tryb zapewniający radnej w ramach Jej statusu możliwość dostępu do informacji będących przedmiotem Jej zainteresowania jest art. 24 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W art. 24 ust. 2 tej ustawy wskazano, że „W wykonywaniu mandatu radnego radny ma prawo, jeżeli nie narusza to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.” Analogiczną regulację zawarto również w § 21 ust. 2 Statutu Gminy Błonie.

W praktyce przyjmuje się, że zakres pojęcia „informacji i materiałów”, o których mowa w przywołanym wyżej art. 24 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, zbliżony albo nawet tożsamy jest z zakresem spraw podlegających udostępnianiu w trybie i na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Dlatego podstawową sprawą w niniejszym postępowaniu jest ustalenie czy w danej sprawie żądanie wnoszone jest przez radną czy przez osobę prywatną. Skarżąca, jak już wcześniej wspomniano sama w każdym wnoszonym piśmie podkreśla, że działa jako radna a nie jako osoba prywatna, sama zatem chce jako radna być traktowana. Nie może być zatem wątpliwości, że Skarżąca działa w

niniejszym postępowaniu od samego jego początku jako radna. Niezależnie jednak od tego, jeżeli dana materia mieści się w zakresie obu przywołanych wyżej trybów tj. działania jako radna lub osoba prywatna, to w wypadku radnego należy udzielić mu ewentualnie informacji w trybie art. 24 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, ponieważ jest to tryb szczególny związany z odformalizowaniem i uprzywilejowaniem takiego podmiotu w zakresie dostępu do żądanej informacji. Abstrahując oczywiście od faktu, czy Organ daną informację zwyczajnie posiada.

Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest dodatkowo fakt, że skarżąca w okresie od 26 listopada 2018 roku do 12 października 2020 roku (tj. w dacie składania wniosku z dnia 16 lipca 2020 roku) była członkiem Komisji Rewizyjnej. I z tego powodu również miała dostęp do dokumentów i akt posiadanych przez Organ. Wynika to ze statusu tego organu kolegiального jakim jest Komisja rewizyjna. Zgodnie z art. 18a ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną. W skład komisji rewizyjnej wchodzi radni, w tym przedstawiciele wszystkich klubów, z wyjątkiem radnych pełniących funkcje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Komisje rady gminy posiadają zatem charakter kolegialnych organów pomocniczych rady gminy. Kolegialność organu powoduje, że wolę organu wyraża postanowienie bądź uchwała zespołu osób, a nie poszczególne osoby wchodzące w skład zespołu. Po to, aby organ ów mógł wykonywać swe zadania, musi mieć prawo żądania określonego zachowania się organu kontrolowanego. Wgląd do akt i materiałów związanych z działalnością kontrolowanego organu jest niezbędny do oceny rzeczywistych motywów i efektów jego działania. Możliwość zaś ustalenia rzeczywistej sytuacji jest podstawowym warunkiem uzyskania przez kontrolę prawidłowych wyników działania (Jerzy Starościk "Prawo administracyjne wydanie V, Warszawa 1978 r. PWN, s. 350-351). Zagwarantowaniem realizacji prawa kontrolowania burmistrza, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy **nie powinna być natomiast ustawa o dostępie do informacji publicznych, gdyż ustawa ta nie może być i nie jest środkiem do wykorzystywania jej w celu występowania z wnioskiem o udzielenie każdej informacji.**

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że niedopuszczalne jest stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wówczas, gdy żądane informacje, mające charakter informacji publicznych, osiągalne są w innym trybie – w niniejszej sprawie jak wykazano wyżej informacje te były dostępne skarżącej w trybie ustawy o samorządzie gminnym. Skoro skarżąca, jako radna i jako ówczesny członek Komisji Rewizyjnej ma dostęp do dokumentów gminy i jednostek organizacyjnych gminy żądane informacje (w zakresie w jakim znajdowałyby się w posiadaniu Organu) mogła uzyskać w inny sposób Jej skarga na bezczynność Organu winna zostać odrzucona.

W konsekwencji powyższego należy przyjąć, że wniosek Skarżącej z dnia 16 lipca 2020 roku nie podlega rozstrzygnięciu w formach przewidzianych w art. 3 § 2 pkt 1 – 4a ppsa, stąd też do skarg w tym zakresie nie ma zastosowania sądowa kontrola administracji publicznej, a wobec tego również do skarg na bezczynność organów w tym względzie.

Na zakończenie, abstrahując od faktu, że skarga skarżącej jak zostało wyżej wykazane winna podlegać odrzuceniu, wyraźnego podkreślenia w niniejszej sprawie wymaga fakt, że żądana przez skarżącą informacja nie jest ujmowana w zestawieniach sporządzanych przez Organ, o czym skarżąca doskonale wie. Stworzenie żądanej informacji, nawet gdyby było możliwe (a w ocenie Organu nie jest) wymagałoby analizy materiałów źródłowych w postaci akt spraw. Ilość tych informacji byłaby ogromna. **Nic natomiast nie stoi na przeszkodzie, żeby w ramach dokumentów posiadanych przez Organ Skarżąca jako radna przeanalizowała je samodzielnie.** Zgromadzenie tych danych bowiem przez Organ, nawet jeśli byłoby możliwe wymagałoby zaangażowania po stronie Organu Jego pracowników w dłuższym czasie, co niewątpliwie miałoby wpływ na bieżące, prawidłowe funkcjonowanie Organu. Dla uzyskania żądanych informacji konieczna byłaby analiza poszczególnych akt każdej ze spraw, których zresztą Organ z przyczyn wskazywanych w trakcie postępowania w większości nie jest w posiadaniu. Co więcej, skarżąca wносиła również o informacje w zakresie spraw sądowych prowadzonych z udziałem jednostek organizacyjnych, które w części wyposażone są w osobowość prawną i występują w procesach samodzielnie. W tym miejscu wskazać należy, że w orzecznictwie po początkowym okresie bardzo liberalnego ujęcia prawa do informacji, praktyka zaczęła dostrzegać wypaczenia tej instytucji sprowadzające się do nadużywania

tego prawa lub choćby angażowania administracji w rozpatrywanie spraw dotyczących udzielenia informacji publicznej w stopniu zakłócającym jej podstawowe działanie. Jest to refleksja w pełni zasadna, bo racjonalność stosowania oraz kontroli prawa do informacji musi opierać się na założeniu, że udzielanie informacji o sprawach publicznych istotnych dla obywateli bazuje na podstawowej działalności podmiotów administrujących, która nie może być wypierana przez zadania dodatkowe generowane niekiedy sztucznie. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszym przypadku. Ciężko sobie bowiem wyobrazić jaki cel przyświeca Skarżącej. Zupełnie na marginesie w imieniu Organu pragnę zaznaczyć, że mając na względzie ilość i treść wniosków składanych przez Skarżącą do Organu, można też rozważać, czy wnioski te (w generalnym aspekcie) nie noszą cech nadużycia prawa do informacji.

Reasumując, skarga Skarżącej winna podlegać odrzuceniu przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie. Skarżąca jako radna i jako członek Komisji Rewizyjnej winna ewentualnie żądać udzielenia informacji, w tym udostępnienia materiałów, z których te informacje by uzyskała, w trybie art. 24 ust. 2 i/lub art. 18a ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym a nie w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ustawy o dostępie do informacji publicznej zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem nie wolno bowiem stosować wówczas, gdy żądane informacje, mające charakter informacji publicznych, osiągalne są dla wnioskodawcy w innym trybie.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak w petitum.

Kamila Waśniewska-Marczak

RAJCA PRAWNY

Załączniki:

1. 2 odpisy skargi kasacyjnej,
2. dowód uiszczenia opłaty od skargi,
3. pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej.

Warszawa, dnia 06-04-2021 roku

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisany Zenon Reszka, działający jako Burmistrz Błonia, niniejszym udzielam pełnomocnictwa

radcy prawnemu

Kamili Waśniewskiej – Marczak

(WA -12241)

do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 stycznia 2021 roku wydanego w sprawie o sygn. akt: II SAB/Wa 616/20 oraz do reprezentowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w ww. sprawie.

Pełnomocnictwo niniejsze obejmuje prawo do udzielania dalszych pełnomocnictw.

BURMISTRZ

mgr Zenon Reszka

